

liǎn dàn shàng yǒu zì de píng guǒ wá wa
脸蛋上有字的苹果娃娃

xiǎo huàn xióng dòu dòu de wéi nán shì
1. 小浣熊豆豆的为难事

āi yā dào dǐ sòng gěi huān huan shén me lǐ wù ne
“哎呀，到底送给欢欢什么礼物呢？”

míng tiān jiù shì huān huan de shēng rì le zhēn shì chóu sǐ wǒ
明天就是欢欢的生日了，真是愁死我
le xiǎo huàn xióng dòu dòu xiàn zài zhèng yīn wèi méi yǒu gěi xiǎo
了。”小浣熊豆豆现在正因为没有给小

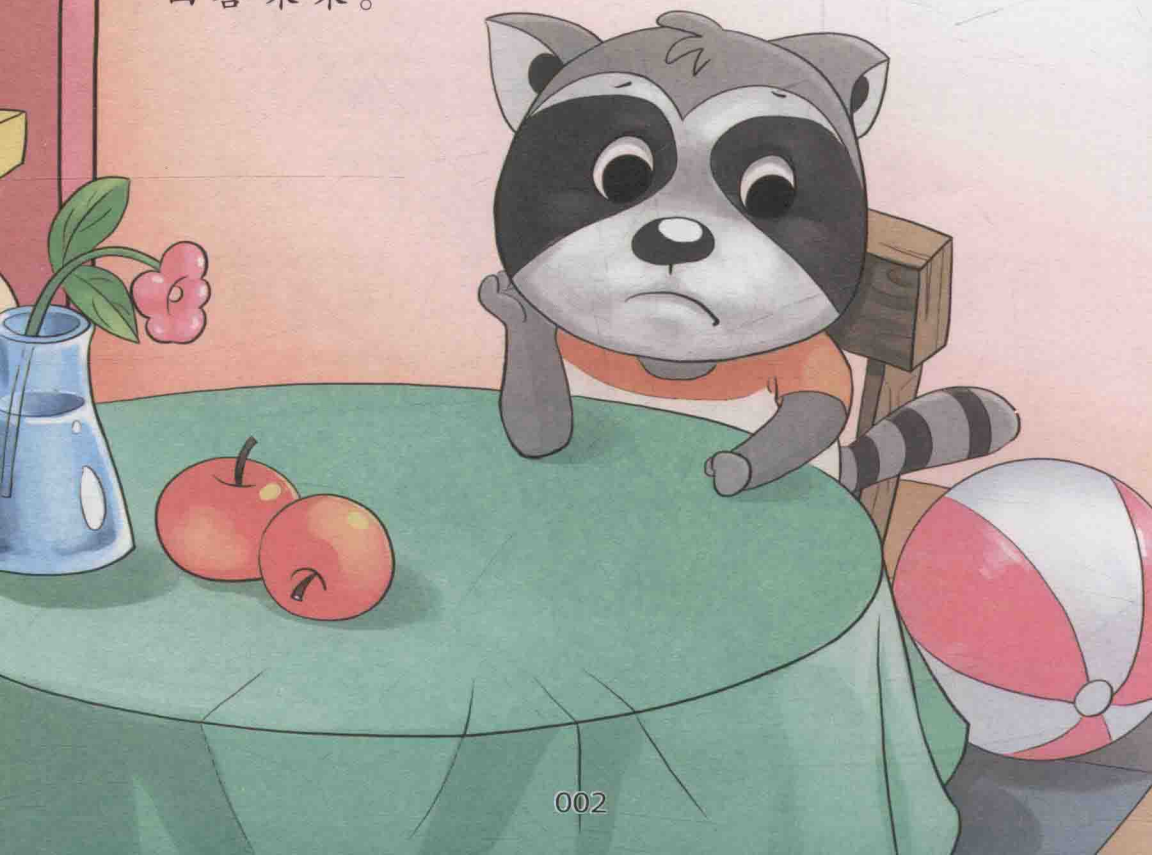
gǒu huān huan zhǔn bèi hǎo shēng rì lǐ wù ér fán nǎo ne
狗欢欢准备好生日礼物而烦恼呢！

dòu dòu dòu dòu wǒ men qù hé biān zǒu zou ba
“豆豆，豆豆，我们去河边走走吧！”

xiǎo māo mī mī guò lái jiào tā le tài yáng shài de rén nuǎn nuǎn
小猫咪咪过来叫他了，太阳晒得人暖暖

de mī mī jué de zài zhè yàng de tiān qì lǐ shài tài yáng shì
的，咪咪觉得，在这样的天气里晒太阳是
zuì qiè yì de shì qing le
最惬意的事情了。

wǒ kě méi xīn qíng péi nǐ shài tài yáng wǒ hái
“我可没心情陪你晒太阳，我还
yào xiǎng xiāng gāi zhǔn bèi shén me lǐ wù sòng gěi huān huān
要想想该准备什么礼物送给欢欢
ne dòu dòu tóu dōu méi yǒu tái tā méi hǎo shēng qì de
呢？”豆豆头都没有抬，他没好声气地
huí dá mī mī
回答咪咪。

nǐ zhè yàng jiù néng xiǎng dào sòng shén me ya wǒ kàn
“你这样就能想到送什么呀？我看

na nǐ bù fáng jiù sòng gěi tā yóu hū hū de ròu gǔ tóu hǎo le
哪，你不妨就送给他油乎乎的肉骨头好了，

wǒ jiù shì sòng gěi tā ròu gǔ tóu ne mī mī xiào mī mī de
我就是送给他肉骨头呢！”咪咪笑咪咪地

shuō yì diǎn er yě bù shēng qì
说，一点儿也不生气。

zhēn sù qì wǒ cái bú yào sòng shén me ròu gǔ tóu dòu
“真俗气，我才不要送什么肉骨头。”豆

dou àn àn de xiǎng wǒ yí dìng yào sòng gěi huān huān yí fèn zuì tè
豆暗暗地想：“我一定要送给欢欢一份最特

bié de shēng rì lǐ wù dào shí gěi tā yí gè dà dà de jīng xǐ
别的生日礼物，到时给他一个大大的惊喜。

wǒ shuō nǐ dào dǐ qù bú qù ya bú qù wǒ kě zǒu
“我说，你到底去不去呀？不去，我可走
le mī mī děng de yǒu diǎn er bú nài fán le
了。”咪咪等得有点儿不耐烦了。

shuō de yě shì wǒ chū qù sàn san xīn shuō bu dīng hái
“说的也是，我出去散散心，说不定还
yǒu shén me hǎo zhǔ yì ne dòu dòu jué de zài jiā lǐ dāi zhe yě
有什么好主意呢！”豆豆觉得在家里待着也
bú shì bàn fǎ suǒ xìng chū qù zhuǎn zhuān yě hǎo
不是办法，索性出去转转也好。

hěn kuài tā men jiù lái dào xiǎo hú biān hú biān de shā dì
很快，他们就来到小湖边，湖边的沙地
bèi tài yáng shài de nuǎn nuǎn de mī mī zhǎo dào yí kuài shí tou jiù
被太阳晒得暖暖的，咪咪找到一块石头就
tǎng xià lái xiǎng shòu rì guāng yù dòu dòu ne tā kě méi nà ge
躺下来享受日光浴。豆豆呢，他可没那个
xián gōng fu tā sì chù liū da nǎo hǎi lǐ réng jiù sī kǎo zhe jiū
闲工夫，他四处溜达，脑海里仍旧思考着究
jìng gāi sòng gěi huān huān yí fèn shén me yàng de lǐ wù ne
竟该送给欢欢一份什么样的礼物呢？

zhēn chóu sǐ wǒ le dòu dòu zhuā ěr náo sāi réng jiù
“真愁死我了。”豆豆抓耳挠腮，仍旧
háo wú tóu xù tā yán zhe hú biān zǒu wa zǒu wa xīn fán de dòu
毫无头绪。他沿着湖边走哇走哇，心烦的豆
dou hái bǎ jiǎo xià de xiǎo shí zǐ tī lái tī qù
豆还把脚下的小石子踢来踢去。

yí nà bian er shì shén me hóng tōng tōng de yí piàn
“咦？那边儿是什么？红彤彤的一片

hǎo xiàng shén me guǒ zi shì de wǒ děi guò qù kàn gè jiū jìng
好像什么果子似的，我得过去看个究竟。”

dòu dou sān bù bìng zuò liǎng bù cháo zhe hú biān de yí chù guǒ yuán
豆豆三步并作两步，朝着湖边的一处果园

zǒu qù
走去。

hěn kuài dòu dou jiù lái dào le guǒ yuán biān zhè lǐ de
很快，豆豆就来到了果园边，这里的

jǐng xiàng zhēn shì ràng tā dà chī yì jīng yǎn qián de píng guǒ yòu dà
景象真是让他大吃一惊，眼前的苹果又大

yòu yuán měi yí kē píng guǒ shù de zhī tiáo shàng dōu jǐ mǎn le píng
又圆，每一棵苹果树的枝条上都挤满了苹

guǒ wá wa zhè xiē píng guǒ wá wa bǎ píng guǒ shù de zhī tiáo dōu yā
果娃娃，这些苹果娃娃把苹果树的枝条都压

wān la tā men yí kàn dào dòu dou jiù cháo tā jǐ méi nòng yǎn
弯啦。他们一看到豆豆就朝他挤眉弄眼。

nǐ shì shéi nǐ de wěi ba hǎo cháng é yí gè píng
“你是谁，你的尾巴好长哦！”一个苹

guǒ wá wa hào qí de wèn
果娃娃好奇地问。

nǐ lái zhè lǐ gàn shén me nán dào nǐ xiǎng tōu píng guǒ
“你来这里干什么，难道你想偷苹果

ma lìng yí gè píng guǒ wá wa yā yā zhī tiáo tiáo pí de wèn
吗？”另一个苹果娃娃压压枝条，调皮地问。

bié bié wù huì wǒ shì xiǎo huàn xióng dòu dòu wǒ
“别，别误会，我是小浣熊豆豆。我

zhǐ shì ǒu rán lù guò zhè lǐ dāng rán wǒ yě bú shì xiǎo tōu
只是偶然路过这里，当然，我也不是小偷。”

dòu dòu kàn dào zhè xiē píng guǒ wá wa wù huì le gǎn jǐn jiě shì bèi
豆豆看到这些苹果娃娃误会了赶紧解释。被

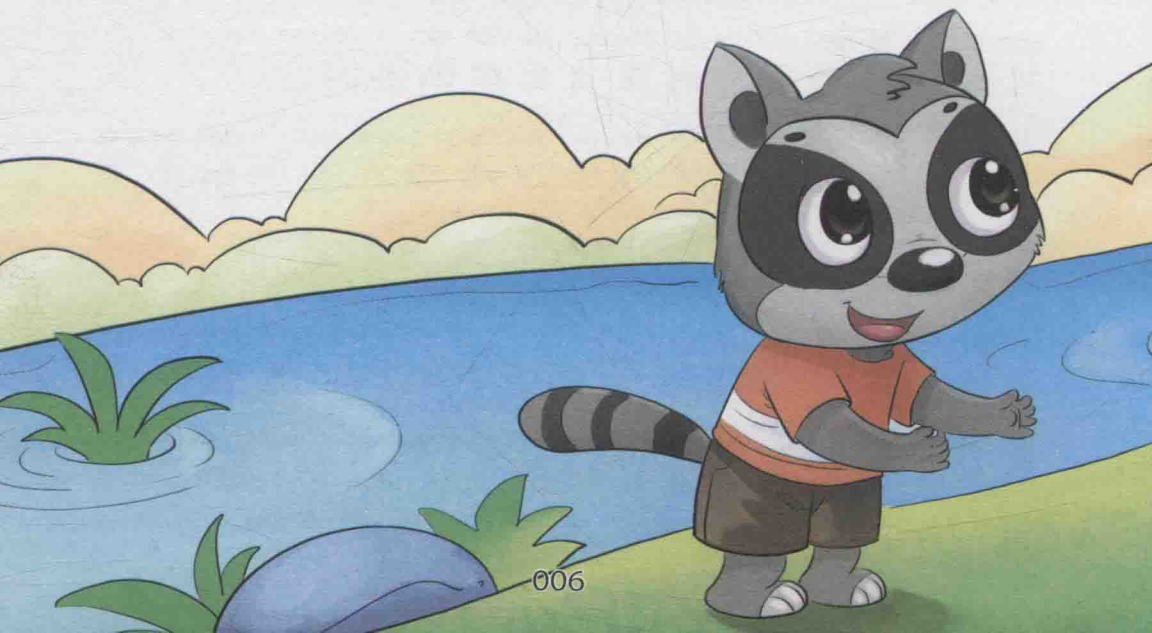
rén wù huì de zī wèi yì diǎn er yě bù hǎo shòu hài xiū de dòu dòu
人误会的滋味一点儿也不好受，害羞的豆豆

dōu bù gǎn zhèng yǎn kàn zhè xiē gǔ líng jīng guài de píng guǒ wá wa
都不敢正眼看这些古灵精怪的苹果娃娃。

kě shì wǒ gāng cái kàn nǐ xīn shì chóng chóng de yàng
“可是，我刚才看你心事重重的样

zi nǐ shì yù dào le shén me bù kāi xīn de shì qing ma hái
子，你是遇到了什么不开心的事情吗？孩

zi xì xīn de píng guǒ shù mā ma lǎo yuǎn jiù kàn jiàn le dòu dòu
子。”细心的苹果树妈妈老远就看见了豆豆，

tā jué de dòu dòu yí dìng
她觉得豆豆一定

shì yǒu shén me xīn shì
是有什么心事。

méi shén me
“没什么，

wǒ zhǐ shì bù zhī dào
我只是不知道

sòng shén me shēng rì lǐ
送什么生日礼

wù gěi wǒ de hǎo péng
物给我的好朋

you ér yǐ zài píng
友而已。”在苹

guǒ shù mā ma de xún wèn
果树妈妈的询问

xià dòu dou jiāng zì jǐ de fán nǎo shuō le chū lái
下，豆豆将自己的烦恼说了出来。

jiù zhè me diǎn er xiǎo shì yě fán nǎo ya zhēn shì xiǎo qì
“就这么点儿小事也烦恼呀，真是小气

bāo tīng le dòu dou de huà yí gè píng guǒ wá wa cháo xiào tā
包。”听了豆豆的话，一个苹果娃娃嘲笑他。

bù nǐ bù zhī dào wǒ xiǎng sòng gěi hǎo péng you yí fèn
“不，你不知道，我想送给好朋友一份

bù yí yàng de lǐ wù wǒ xiǎng gěi tā gè jīng xǐ dòu dou jué
不一样的礼物，我想给他个惊喜。”豆豆觉

de zhè kě bú shì shén me xiǎo shì
得这可不是什么小事。

hái zi nǐ kàn kan zhè ge lǐ wù suàn bú suàn bù yí
“孩子，你看看，这个礼物算不算不一

yàng dòu dou zhèng fàn nán ne píng guǒ shù mā ma yǐ jīng bǎ
样？”豆豆正犯难呢，苹果树妈妈已经把

yí gè dà dà de hóng píng guǒ sòng dào le dòu dou miàn qián
一个大大的红苹果送到了豆豆面前。

píng guǒ zhè kě bù xíng píng guǒ tài pǔ tōng le yí
“苹果，这可不行，苹果太普通了。”一

kàn dào shì píng guǒ dòu dou jué de zhè zhēn shì tài pǔ tōng le tā
看到是苹果，豆豆觉得这真是太普通了，他

lián lián yáo tóu
连连摇头。

nǐ kě zhēn shì tǎo yàn guǐ nǐ zǐ xì kàn kan mā ma sòng
“你可真是讨厌鬼，你仔细看看妈妈送

gěi nǐ de píng guǒ yǒu shén me bù yí yàng kàn dào dòu dou dōu méi
给你的苹果有什么不一样？”看到豆豆都没

yǒu zǐ xì kàn jiù jù jué le píng guǒ wá wa men dōu shēng qì de
有仔细看就拒绝了，苹果娃娃们都生气地

bié guò liǎn qù
别过脸去。

zhè yí xià dòu dou cái tái tóu zǐ xì kàn kan píng guǒ shù
这一下，豆豆才抬起头仔细看看苹果树

mā ma dì guò lái de píng guǒ nǐ men cāi tā kàn dào le shén me
妈妈递过来的苹果。你们猜，他看到了什么？

zhè ge píng guǒ kě bú shì yì bān de píng guǒ ne zài zhè ge píng guǒ
这个苹果可不是一般的苹果呢，在这个苹果

de liǎn shang qīng qīng chǔ chǔ de yǒu yí gè jí zì dòu dou
的脸上，清清楚楚地有一个“吉”字。豆豆

gǎn jǐn bǎ píng guǒ ná zài shǒu li tā zhè cái fā xiàn píng guǒ de
赶紧把苹果拿在手里，他这才发现，苹果的

sì zhōu dōu yǒu zì sì gè zì lián qǐ lái shì jí xiáng rú yì
四周都有字，四个字连起来是“吉祥如意”。

zhè yí xià dòu dou kě zhēn shì jīng dāi le tā zài zǐ
这一下，豆豆可真是惊呆了。他再仔

xì kàn kan shù shang de píng guǒ wá wa nà xiē píng guǒ wá wa
细看看树上的苹果娃娃，那些苹果娃娃

de liǎn shang yě dōu xiě mǎn le nèi róng bù yí de zì yǒu de shì
的脸上也都写满了内容不一的字，有的是

fú lù shòu xǐ yǒu de shì wàn shì rú yì yǒu de shì
“福禄寿喜”、有的是“万事如意”、有的是

yǒng jié tóng xīn yǒu de shì píng ān kuài lè
“永结同心”、有的是“平安快乐”……

xiǎo dòu zì xué cí yǔ
小豆子学词语：

qiè yì xíng róng hěn shū fu mǎn yì chèn xīn
惬意：形容很舒服，满意称心。

suǒ xìng gān cuì
索性：干脆。

fàn nán zhǐ wéi nán chǔ yú kùn jìng zhōng
犯难：指为难，处于困境中。

tài yáng gōng gōng gōng láo dà
2. 太阳公公功劳大

yā zhè shì zěn me huí shì er ne nán dào shì shéi jiǎn
“呀！这是怎么回事儿呢？难道是谁剪

de zì tiē zài shàng miàn de ma dòu dòu hào qí de yòng shǒu
的字贴在上面的吗？”豆豆好奇地用手

mō mō nà xiē huáng yán sè de zì hěn qí guài nà xiē zì
摸摸那些黄颜色的字，很奇怪，那些字

jiù xiàng zhǎng zài shàng miàn shì de wén sī bú dòng
就像长在上面似的，纹丝不动。

nán dào shì shéi xiě de ma dòu dòu ná zhe píng guǒ pǎo
“难道是谁写的吗？”豆豆拿着苹果跑

dào hú biān zài shuǐ lǐ bǎ píng guǒ xǐ le yòu xǐ chū rén yì liào de
到湖边在水里把苹果洗了又洗，出人意料地

shì nà xiē zì hái shì hǎo hǎo er de
是，那些字还是好好儿的。

hā hā zhēn shì gè shǎ huàn xióng tā yǐ wéi wǒ men liǎn
“哈哈，真是个傻浣熊，他以为我们脸

dàn shàng de zì kě yǐ xǐ diào ne
蛋上的字可以洗掉呢。”

shì ya hǎo shǎ hǎo shǎ wǒ men liǎn dàn shàng de zì
“是呀，好傻好傻，我们脸蛋上的字，

jì mǒ bu diào yě xǐ bu diào
既抹不掉也洗不掉。”

bú guò tā shǎ hū hū de yàng zi hái tǐng kě ài de
“不过，他傻乎乎的样子还挺可爱的

ya
呀！”

.....

kàn dào dòu dòu bǎ píng guǒ ná zài shǒu lǐ zuǒ kàn yòu kàn de
看到豆豆把苹果拿在手里左看右看的

yàng zi píng guǒ wá wa men fēn fēn qǔ xiào tā
样子，苹果娃娃们纷纷取笑他。

píng guǒ shù mā ma zhè shì zěn me huí shì er ya píng
“苹果树妈妈，这是怎么回事儿呀？苹

guǒ wǒ jiàn de duō le dàn shì zhè yǒu zì de píng guǒ dòu
果我见得多了，但是这有字的苹果……”豆

dou yù yán yòu zhǐ
豆欲言又止。

hái zi nǐ píng shí jiàn de píng guǒ bú shì hóng de jiù
“孩子，你平时见的苹果不是红的，就
shì qīng de duì bú duì píng guǒ shù mā ma hé yán yuè sè de wèn
是青的对不对？”苹果树妈妈和颜悦色地问。

shì ya shì ya zuì duō jiù shì yí gè píng guǒ yí bàn
“是呀，是呀，最多就是一个苹果一半
hóng yí bàn qīng le dòu dou rú shí de huí dá píng guǒ shù mā ma
红一半青了。”豆豆如实地回答苹果树妈妈
de wèn tí
的问题。

qí shí píng guǒ liǎn shang yǒu zì yě bú shì shén me dà
“其实，苹果脸上有字也不是什么大
bu liǎo de shì qing zhè shì guǒ nóng mēn yòng jiǎn tiē de bàn fǎ tè yì
不了的事情。这是果农们用剪贴的办法特意
zhì zào de qí jì píng guǒ shù mā ma róu shēng xì yǔ nài xīn
制造的奇迹。”苹果树妈妈柔声细语，耐心
shuō dào
说道。

kě shì wǒ gāng cái yǐ jīng shì guò le zhè bú xiàng shì
“可是，我刚才已经试过了，这不像是
jiǎn tiē de ya dòu dou hào qí jí le yào shì jiǎn tiē de
剪贴的呀！”豆豆好奇极了，要是剪贴的，
zì jǐ zěn me bù néng fā xiàn ne
自己怎么不能发现呢？

hái zi píng guǒ gāng zhǎng chū lái de shí hou tā de
“孩子，苹果刚长出来的时候，他的

biǎo pí yǒu hěn duō yè lǜ sù suǒ yǐ zhǎng zhe yì zhāng lǜ liǎn
表皮有很多叶绿素，所以长着一张绿脸；

dào le qiū tiān píng guǒ chéng shú le yè lǜ sù jiù jiàn jiàn
到了秋天，苹果成熟了，叶绿素就渐渐

de xiāo shī bèi tài yáng zhào shè de píng guǒ liǎn dàn shàng jiù huì
地消失，被太阳照射的苹果脸蛋上就会

chǎn shēng yì zhǒng jiào huā qīng sù de xīn dōng xī huā qīng sù shì
产生一种叫花青素的新东西。花青素是

hóng sè de píng guǒ zì rán jiù shì hóng sè de le
红色的，苹果自然就是红色的了。”

nà zhè hé píng guǒ liǎn shàng de zì yǒu shén me guān
“那——这和苹果脸上的字有什么关

xì ne dòu dòu hái shì yì tóu wù shuǐ
系呢？”豆豆还是一头雾水。

nǐ gāng cái shuō de yí bàn hóng yí bàn qīng de huā liǎn píng
“你刚才说的一半红一半青的花脸苹

guǒ shì yīn wèi píng guǒ yì biān bèi tài yáng cháng qī zhào shè yì
果是因为苹果一边被太阳长期照射、一

biān què bèi zhe tài yáng guāng zhè yàng yì lái jiù huì yì biān er huā
边却背着太阳光，这样一来就会一边儿花

qīng sù duō yì biān er huā qīng sù shǎo le píng guǒ shù mā
青素多，一边儿花青素少了。”苹果树妈

ma de huà hái méi yǒu shuō wán xīn jí kǒu kuài de píng guǒ wá wa
妈的话还没有说完，心急口快的苹果娃娃

jiù jiē zhe shuō dào
就接着说道：

cōng míng de guǒ nóng bó bo lì yòng huā liǎn píng guǒ de yuán
“聪明的果农伯伯利用花脸苹果的原

lǐ dāng wǒ men kuài chéng shú de shí hou jiù yòng bú tòu guāng de
理，当我们快成熟的时候就用不透光的

hēi zhǐ jiǎn chéng nèi róng bù yī de zì tiē zài píng guǒ xiàng yáng de
黑纸剪成内容不一的字，贴在苹果向阳的

yí miàn bèi hēi zhǐ zhē zhù de dì fang méi yǒu yáng guāng zhào shè bù
一面。被黑纸遮住的地方没有阳光照射，不

néng jìn xíng guāng hé zuò yòng yě jiù chǎn shēng bù liǎo huā qīng sù
能进行光合作用，也就产生不了花青素，

dàn shì què shēng chéng
但是却生成

le huáng sè de hú luó bo sù
了黄色的胡萝卜素，

suǒ yǐ xiǎn chū le huáng sè hé méi yǒu
所以显出了黄色。和没有

bèi zhē zhù de dì fang bǐ dà bù yí yàng jiù liú
被遮住的地方比大不一样，就留

xià huáng yán sè de zì le píng guǒ wá wa shuō de
下黄颜色的字了。”苹果娃娃说得

hěn rèn zhēn dòu dòu yě tīng de hěn zǐ xì
很认真，豆豆也听得很仔细。

píng guǒ wá wa shuō de méi cuò shì shí
“苹果娃娃说得没错，事实

jiù shì zhè yàng de nà nǐ men shuō shuo kàn nǐ men liǎn dàn
就是这样的。那你们说说看，你们脸蛋

shàng yǒu zì shéi de gōng láo zuì dà ne píng guǒ shù mā ma
上有字，谁的功劳最大呢？”苹果树妈妈

xiào mī mī de kàn zhe kě ài de hái zǐ men
笑眯眯地看着可爱的孩子们。

dāng rán shì tài yáng gōng gong la píng guǒ wá wa men
“当然是太阳公公啦！”苹果娃娃们

yì kǒu tóng shēng de huí dá dào
异口同声地回答道。

xiàng tā men dào guò xiè dòu dòu gǎn jǐn wǎng jiā pǎo lù
向他们道过谢，豆豆赶紧往家跑。路

guò mī mī shēn biān shí tā yě shì xiǎo shǒu bèi bèi hòu duǒ duǒ
过咪咪身边时，他也是小手背背后，躲躲

cáng cáng de shēng pà tā kàn jiàn
藏藏的，生怕她看见。

dòu dòu nǐ shǒu lǐ
“豆豆，你手里

ná de shì shén me ràng wǒ
拿的是什么呢？让我

kàn kan mī mī kàn dào dòu
看看。”咪咪看到豆

dou qí guài de jǔ dòng yí xià zi zuò le qǐ lái
豆奇怪的举动，一下子坐了起来。

nà kě bù xíng zhè shì mì mì dòu dòu fēi shì de pǎo
“那可不行，这是秘密。”豆豆飞似的跑

kāi le tā kě bù xiǎng ràng mī mī zhī dào yǒu zì de píng guǒ yīn
开了，他可不想让咪咪知道有字的苹果，因

wèi tā hái xiǎng gěi huān huān yí gè jīng xǐ ne
为他还想给欢欢一个惊喜呢！

xiǎo dòu zi xué cí yǔ
小豆子学词语：

wén sī bú dòng yí diǎn er yě bú dòng méi yǒu sī háo
纹丝不动：一点儿也不动，没有丝毫

gǎi biàn
改变。

yù yán yòu zhǐ xiǎng yào shuō huà què yòu tíng zhǐ le
欲言又止：想要说话却又停止了。

